„AURUL“ CANOTAJULUI NOSTRU

Iată scurte prezentări ale campioanelor noastre olimpice la canotaj, medaliate cu aur în probele de 4+1 rame, 2 vîsle, 2 rame, simplu, 4+1 vîsle :

OLGA BULARDA : 26 de ani, din Fieni (județul Dîmbovița), clubul sportiv Dinamo București (antrenor — Constantin Cuțeanu); a început canotajul la C.S.Ș. Viitorul, primul antrenor fiindu-i Maria Drăghici ; medalii de bronz la C.M. de la Bled (1979), J.O. '80, și C.M. de la München (1981), medalie de argint la C.M. de la Duisburg (1983).

CHIRA APOSTOL : 24 de ani, din Alexeni (județul Dîmbovița), clubul sportiv Viitorul București (antrenori — Maria Drăghici și Gheorghe Gheorghiu); a început să practice canotajul în 1980 la C.S.Ș Viitorul; medaliată cu argint, anul trecut, la C.M. de la Duisburg (proba de 4+1 rame).

FLORICA LAVRIC : 22 de ani, din Copălău (județul Botoșani), clubul sportiv Viitorul — C.S. Onești (antrenor — Mihai Drăghici) ; a început să practice canotajul în 1980 la Viitorul — C.S. Onești; medaliată cu argint la C.M. de la Duisburg (proba de 4+1 rame)

MARIA FRICIOIU : 24 de ani, din Chisarai (județul Iași), clubul sportiv universitar Construcții București (antrenor — Ion Boicu); a început să practice canotajul în 1978 la C.S. A.S.E. cu antrenorul Ion Dospinescu; medalie de argint la C.M. de la Duisburg (proba de 4+1 rame).

VIORICA IOJA : 22 de ani, din Uivar (județul Timiș), clubul sportiv universitar Construcții București (antrenor — Ion Boicu); a început să practice canotajul la C.S.Ș. Politehnica Timișoara, primul antrenor fiindu-i Iulia Crișan ; medalie de argint la C.M. de la Duisburg (proba de 4+1 rame; la J.O. de la Los Angeles a fost cîrmaciul echipajelor de 4+1 rame și 8+1.

ELISABETA OLENIUC : 20 de ani, din Siret (județul Suceava), clubul sportiv Olimpia — Policolor București (antrenoare — Ileana Pavel); a început să practice canotajul în 1978 la C.S. Olimpia Policolor; medalii de bronz la C.M. de la Lucerna (proba de 4+1 vîsle) și C.M. de la Duisburg (la 2 vîsle).

MARIOARA POPESCU : 22 de ani, din Carasa (județul Botoșani), clubul sportiv Dierna Orșova (antrenor Petru Golici); a început să practice canotajul în 1976 la C.S.Ș. Politehnica Timișoara cu antrenorul Doru Ciosici, iar mai tîrziu, la Liceul „Ștefan Plavăț“ din Orșova, cu antrenorul Zoltan Benedek; medalie de argint la C.M. de la Duisburg (la 2 vîsle).

ELENA HORVAT: 26 de ani, din Luizi Călugăra (județul Bacău), clubul sportiv Steaua București (antrenor — Nicolae Gioga); a început să practice canotajul în 1976 la C.S.Ș. Viitorul; medalii de bronz la C.M. de la München (la 2 rame), C.M. de la Lucerna (la 4+1 rame), medalie de argint la C.M. de la Duisburg (la 2 rame).

RODICA ARBA : 22 de ani, din Petricani (județul Neamț), clubul sportiv universitar Construcții București (antrenor — Ion Boicu); a început să practice canotajul în 1978 la C.S. A.S.E. cu antrenorul Ion Dospinescu; medalii de bronz la J.O. '80 (la 8+1), la C.M. de la München (la 2 rame), C.M. de la Lucerna (la 4+1 rame), medalie de argint la C.M. de la Duisburg (la 2 rame).

VALERIA RĂCILĂ: 27 de ani, din Stulpicani (județul Suceava), clubul sportiv U.T. Arad (antrenoare — Rodica Herbei); a început să practice canotajul în 1975 la U.T.A. cu antrenoarea Maria Moțica; medalii de bronz la C.M. de la Bled (la 2 vîsle), J.O '80 (la 2 vîsle), C.M. de la München (la 4+1 vîsle), medalie de argint la C.M. de la Lucerna (la simplu).

TITIE ȚĂRAN: 22 de ani, din Gherta Mică (județul Satu Mare), clubul sportiv Metalul București (antrenori — Stelian Petrov și Horia Constantinescu); a început să practice canotajul în 1980 la C.S. Metalul; medalie de bronz la C.M. de la Lucerna (la 4+1 vîsle).

ANIȘOARA SOROHAN : 21 de ani, din Tg. Frumos (județul Iași), clubul sportiv universitar Construcții București (antrenor — Ion Boicu); a început canotajul în 1978 la C.S. A.S.E. cu antrenorul Ion Dospinescu; medalie de aur la C.M. de junioare de la Pancearevo (1980) în proba de 2 vîsle.

SOFIA CORBAN : 28 de ani, din Drăgănești (județul Teleorman), clubul sportiv Steaua București (antrenor Nicolae Gioga); a început canotajul la C.S.Ș. Viitorul București (primul antrenor — Paul Barcani); medalii de bronz la C.M. de la München (la 4+1 vîsle) și C.M. de la Lucerna (la 4+1 vîsle).

IOANA BADEA : 22 de ani, din Odobești (județul Dîmbovița), clubul sportiv Știința Constanța (antrenor — Virgil Ștefănescu); a început să practice canotajul în 1980 la Clubul sportiv școlar nr. 2 Constanța.

ECATERINA OANCIA : 30 de ani, din Sîngiorgiu de Pădure (jud. Mureș), clubul sportiv Dinamo București (antrenor — Constantin Cuțeanu); a început canotajul în 1974 la C.S. Voința București; medalii de bronz la C.M. de la München (la 4+1 vîsle) și C.M. de la Lucerna (la 4+1 vîsle); la J.O. de la Los Angeles a fost cîrmaciul echipajului de 4+1 vîsle.

Lucia Sauca, Camelia Diaconescu, Mihaela Armășescu, Adriana Chelariu, Viorica Ioja, **Aneta Mihali, Aurora Pleșca, Marioara** Trașcă, Doina Bălan *(echipajul de 8+1)*

SPECTACULOSUL „SERIAL“ AL CANOTAJULUI

(Urmare din pag. 1)

că am trăit fiecare din cele șase curse cu inima alături de aceste fete minunate, care au luptat pînă la ultima picătură de energie pentru a aduce sportului românesc o uriașă satisfacție.

...O zi splendidă, cu soare cald, un lac ca oglinda, mîngîiat de o adiere lină, tribune pline, entuziaste, care n-au contenit să-și manifeste simpatia pentru canotoarele României — iată cadrul minunat în care s-a desfășurat superba sărbătoare a canotajului românesc.

Iată acum un rezumat al spectaculosului „serial“ românesc în 6 episoade.

Ora 8. Primul start. Echipajul nostru de 4+1 rame (**Olga Bularda, Chira Apostol, Maria Fricioiu, Florica Lavric** și **Viorica Ioja**) pleacă pe culoarul 2, între ambarcațiile Olandei (culoarul 1) și Statelor Unite. Noi sîntem cu ochii mai mult pe echipajul Canadei, care concurează pe culoarul 5. La jumătatea distanței (500 m), fetele noastre au un mic avans față de echipajul Canadei, celelalte fiind deja distanțate. Dar diferența se mărește treptat și în dreptul liniei de sosire ea va fi de peste 2 secunde.

Ora 8,30. Debutul, făcut cu dreptul, este de bun augur pentru fetele noastre. Proba de 2 vîsle. **Elisabeta Oleniuc și Marioara Popescu** evoluează pe culoarul 6, în larg. Ele își asigură chiar de la primele lovituri de vîslă un mic avans. La jumătatea distanței, monitorul televiziunii arăta o jumătate de barcă diferență pentru echipajul „albastru“ față de cel al Olandei și aproape o barcă față de Canada. Cursa este practic decisă, pentru că strocul susținut și constant al liderelor le detașează tot mai mult. La sosire, „Swiss timing“ arată că echipajul românesc a cîștigat cursa cu aproape 3 secunde diferență.

Ora 9. Ramerele noastre Elena Horvat și Rodica Arba n-au lipsit de pe podiumul nici uneia din marile competiții desfășurate în ultimii 4 ani. Deși numai în anii 1981 și 1983 s-au aflat în aceeași barcă, ele alcătuiesc un cuplu sudat, de mare valoare. Fetele noastre pleacă într-un ritm infernal, se desprind cu fiecare lovitură de ramă și cursa lor pare separată de a celorlalte echipaje. La sosire înregistrăm cea mai mare diferență între „aur“ și „argint“.

Ora 9,30. „Trei aur din trei posibile“ și urmează cursa de simplu. Sîntem liniștiți. Valeria Răcilă nu poate pierde. Cu două săptămîni în urmă, într-o avancronică olimpică, revista americană „Sport Illustrated“ o considera una dintre cele mai sigure campioane olimpice, nu numai de la canotaj, ci din toate sporturile. Doar un accident, ca acela de la Duisburg, îi putea răpi titlul. Schiful lui Vali pare o libelulă care plutește pe apa lacului. Titlul olimpic în proba considerată „regina canotajului“ rămîne un trofeu românesc ! Sanda Toma are pe podium o urmașă pe măsura ei.

Ora 10. Cursa de 4+1 vîsle este mai strînsă, dar pe culoarul 3 fetele noastre conduc de la start la sosire, cîștigînd în cele din urmă clar. Judecătorul sosirii, compatriotul nostru Corneliu Florescu, consemnează a cincea victorie românească consecutivă.

Ora 10,30. În ultima probă, 8+1, echipajul american pornea cu prima șansă, fiind recunoscut drept cel mai puternic din lume la ora actuală, dar canotoarele noastre au dat o replică dîrză, făcînd din această ultimă probă, cea mai palpitantă dispută a zilei. Americancele conduc din start, dar după 200 de m reprezentantele noastre trec pe primul plan. La 500 m ele au un metru avans, iar apoi, pînă cu o sută de metri înaintea sosirii, există o egalitate aproape perfectă. În finiș, americancele vîslesc mai viguros și cîștigă cu 3 m în fața unui echipaj românesc la fel de meritoriu.

După finale le-am așteptat pe fetele noastre și pe antrenorii lor la conferința de presă. Le-am felicitat, în numele tuturor iubitorilor de sport din țara noastră, pentru strălucita lor performanță, care a făcut ca tricolorul românesc să se ridice de cinci ori pe cel mai înalt catarg al lacului Casitas.

Dacă „flotila de aur“ a fost apelativul pentru caiac și canoe, care și-au cucerit faimă internațională, sportul românesc aliniază acum o nouă „flotilă de aur“, rod al talentului și muncii unor tinere selecționate din toate colțurile țării, priceperii și pasiunii tehnicienilor noștri, în frunte cu antrenorul emerit **Victor Mociani**, și din care fac parte **Maria Drăghici, Doina Bălașa, Ion Boicu și Gheorghe Gheorghiu (medic — Ecaterina Flora), dar mai ales rod al minunatelor condiții de viață și sport care au permis făurirea și îndeplinirea celor mai frumoase visuri.**

SPORTIVII ROMÂNI ASALTEAZĂ AURUL OLIMPIC

(Urmare din pag. 1)

halterelor românești, un vis tot de aur al vechilor generații de halterofili din țara noastră, realizat la 4 august în Gersten Pavillion din Los Angeles.

Prin urmare, pînă acum — **fără să avem în vedere eventualitatea unei medalii de aur (poate chiar două), pentru Ecaterina Szabo și Simona Păuca, dacă vor concura calm și sigur, duminică, în concursul individual pe aparate al gimnasticii, ca și îndreptățitele speranțe la aur pentru canotori — pînă duminică sportivii noștri au cucerit 9 medalii de aur și au ajuns pe locul al 3-lea în clasamentul general (neoficial) pe medalii de aur pe națiuni.**

Dar părăsind zona „gold-medalist“-ilor, care apar la fiecare 5 minute pe ecranele televiziunii americane, trebuie să ne bucurăm pentru două medalii de bronz (Simona Păucă — la gimnastică și Anca Pătrășcoiu — la natație), care constituie pentru prima sportivă o premieră personală, iar pentru cea de a doua atît personală, cît și, mai ales, premieră în natația românească. Aceste două scumpe fete, Simona de 15 și Anca de 17 ani neîmpliniți, reprezintă un simbol pentru noile noastre generații de sportivi de mare performanță. **Simona Păuca** a fost de-a dreptul cuceritoare la bîrnă, obținînd o notă „blitz“ de 10 și dovedind în continuare o dispoziție de concurs excelentă, fiind calmă, sigură (apropiată de Nadia, din acest punct de vedere), dar tot timpul surîzătoare, cu ochii mari albaștri. **Anca Pătrășcoiu**, un prototip de înotătoare de clasă mondială, înaltă, viguroasă, semeață și frumoasă în același timp, cu o privire ambițioasă, s-a trezit — ca și Simona Păuca — de la obișnuința întrecerilor zonale, cum sînt și balcaniadele noastre, la Jocurile Olimpice. Și iat-o pe podiumul olimpic, în premieră absolută pentru natația românească !

Avem acum 20 de medalii, dar s-ar fi putut, cu ceva mai multă atenție, ambiție și șansă, ca numărul lor să fie și mai mare, chiar acela al medaliilor de aur, de care unii dintre sportivii noștri au fost atît de aproape, ca Ion Corneliu la tir, Ilie Matei la lupte (l-au despărțit doar 30 de secunde de titlul olimpic), aruncătoarea de greutate Mihaela Loghin, la numai un centimteru de medalia de aur, luptătorul Stefan Rusu, descalificat la „masa verde“ și chiar gimnasta Ecaterina Szabo, care nu a cîștigat titlul suprem individual pentru numai 50 de miimi sau — dacă vreți — 5 sutimi de punct.

Concursul individual compus la gimnastică s-a desfășurat sub semnul duelului direct între cele mai bune gimnaste de aici : **Mary-Lou Retton** și **Ecaterina Szabo.** O dispută pasionantă, în care gimnasta românca a anihilat avantajul inițial al concurentei sale, a luat apoi conducerea cu 15 sutimi, mai păstra încă 5 sutimi înaintea ultimului schimb dar a fost întrecută, la o diferență de numai 5 sutimi, în ultima rotație. În final, sala a fost în delir, însă după scurt timp aplauzele s-au îndreptat și către Ecaterina Szabo, care a cucerit publicul american, în pofida preferinței firești pentru Mary-Lou Retton. Între timp, **Simona Păuca** apare pe tabelul luminos de afișaj în poziția a 3-a, deci medalie de bronz, iar **Laura Cutina** pe locul al 5-lea. Două drapele românești pe cele trei catarge, trei gimnaste românce în primele șase locuri, școala românească de gimnastică înregistrînd un triumf, chiar în condițiile cînd nu a cîștigat titlul individual absolut fie din cauza unor momente mai puțin decît perfecte din concurs, fie și pentru că arbitrajul în gimnastică (și în alte sporturi) a început mai de mult să împrumute obiceiuri de-ale fotbalului, adică să deranjeze cît mai puțin pe gazde, așa cum se întîmplă adesea peste tot. Ce frumos ar fi fost ca Mary-Lou Retton și Ecaterina Szabo să-și împartă medalia de aur ! Era o judecată dreaptă, pe care ne-a sugerat-o, trei seri la rînd, aici, la Los Angeles, un public american care a îndrăgit gimnastele românce, cărora le-a făcut la premiere o emoționantă manifestație de simpatie. Am vrea ca duminică seara (este vorba de ora de aici) să asistăm la o ultimă gală festivă așa cum au fost toate pînă acum, care să ateste din nou marile valori ale gimnasticii românești și americane, cu noi campioane olimpice pe măsura evoluțiilor lor.

Cu nota 10 obținută la bîrnă, Ecaterina Szabo *a egalat-o pe* Mary-Lou Retton...

Iată că au început probele atletice. Pe stadionul olimpic din Los Angeles, din cele peste 90 000 de locuri, nu rămîne nici măcar unul liber, de dimineață, de la ora 10, la întrecerile preliminare și apoi, de la ora 17 pînă seara, la a doua reuniune. Abia s-a dat startul concursurilor și Carl Lewis a alergat de trei ori suta de metri în aceeași zi, pentru a deveni campion olimpic. Un nou Jessie Owens ? S-ar putea ca această Olimpiadă să creeze un nou mit. De felul celui al lui Owens, încă intact în America, după aproape 50 de ani. Dar pe pistele acestui celebru stadion, după **Mihaela Loghin**, a cărei ratare a titlului olimpic a fost demnă de fantezia unui romancier, au apărut și alergătoarele noastre. **Doina Melinte** și **Fița Lovin**, la 800 m, s-au calificat, ambele, cu ușurință, Doina nefortînd și clasîndu-se a doua în serie, Fița cîștigîndu-și seria. Două calificări de bun augur, la care așteptăm cu nerăbdare pe **Maricica Puică, Anișoara Stanciu** și **Vali Ionescu.**

Vrem sau nu, febra cursei după medalii de aici, îndeosebi după aur (vă amintiți, **„Go for the Gold !“)** ne-a cuprins și pe noi, toți cei aflați aici. Termină cursa pentru medalii canotorii, **o continuă fetele gimnasticii și atletismului, boxerii, scrimerii, handbaliștii și o încep luptătorii de la libere, caiaciștii, canoiștii, judoka și gimnastele de la ritmică. Deci, de luni începe a doua parte a Olimpiadei de la Los Angeles, pe care o dorim fructuoasă pentru sportivii României.**